

Xé tim đan sợi tơ đời

Nguyễn Thế Hùng 62

*Chiều len lén phủ loang đời,
Hắt cơn mưa hạ ngậm ngùi trắng hiên.
Em hờn chửi sợi tơ duyên,
Sợi thương vương sợi oan khiến lỡ làng.
Vịn cầu lay nhịp sang ngang,
Nhịp yêu ghép vội vỡ toang gãy rời.
Xé tim đan sợi tơ đời,
Sao không nối kịp phận tôi với người.
Nát lòng góp nhặt buồn vui,
Ùa theo nắng muôn hút hơi tim ngàn.
Tóc thưa quyện đẫm vai trần
Môi cuồng trút bão chảy tràn hoàng hôn.
Mắt tình cay bụi đại khôn,
Anh gom dĩ vãng lấp mòn bể dâu.
Lặn khắp biển rộng sông sâu,
Tìm nhau như thuở lần đầu tương tư.*